

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

لیزا سروش ، فعال حقوق بشر

۱۱.۰۷.۰۹

درخواست همکاری با خانم شکریه،

زن شجاعی که خود و چهار فرزندش را از چنگال شوهرستمگرش نجات داده است

زندگی زیر بارخشونت

زنان در افغانستان همیشه از جمع قربانیان حوادث اند. رسم، سنت و روش مردان زن ستیز همواره زندگی زنان افغانستان را در معرض خطر قرار داده و سرانجام، اکثراً واقعات ناگوار را در پی داشته و زن را اسیر و دست خوش مناسبات نابرابر و منازعات خانوادگی کرده است.

ناهمگونی روندهای اجتماعی - سیاسی، فرهنگ ترقی زدائی و مناسبات عقب مانده اجتماعی ، که حلقات تجددخواهانه و برابر طلبانه را سرکوب کرده، یک واقعیت انکار ناپذیر و عیان جامعه افغانستان می باشد. بارزترین تناقض اجتماعی - فرهنگی امروز جامعه افغانی عبارت از تجدید قوانین و سنت های پوسیده به نام تطبیق اسلام و شرعیت اسلامی می باشد. در این تناقض، تضاد شدید میان واقعیت اصلی زندگی زن افغان و سیمای بیرونی آن هویدا میگردد که ریشه در فکتور فرهنگی جامعه یعنی ستم بالای زنان دارد.

یکی از این ستم دیدگان خانم شکریه است. شکریه مادر چهار فرزند - دو پسر و دو دختر - میباشد. این زن در آوان کودکی پدر خود را از دست داده و توسط پدر اندرش با یک مرد فاسد و به قول خودش جنایتکار، معتاد به مخدرات، عیاش، قاتل و آدم ربا به عقد درآورده شد.

شکریه مدت ۱۷ سال عمرش را با قبول تمام زجر و مشقات، صرفاً به خاطر حفظ و احترام به رسوم و عنعنات جامعه افغانی، با مرد جنایتکارش سپری نمود.

شکریه داستان زندگیش را با اشک قصه میکند و میگوید: شوهرش همیشه وی را با شدید ترین نوع ظلم و ستم شکنجه می نمود. اجازه رفت و آمد با اعضای خانواده اش نمیداد. تنها برادرش از وی گاه گاهی پنهانی جویای احوال میشد. تا اینکه روزی این مرد آگاه میشود و مقابل چشمان برادرش به دهن شکریه ملتنین می اندازد؛ مرتبه دیگر در جر و بحث فامیلی، آب جوش به روی وی میریزد؛ باری هم او را با چاقو میزند و حتی طفل کوچکش که

نیز برای نجات مادر گریه و ناله میکرده است وی را نیز به ضرب چاقو زخمی میکند و مانند این ده ها مورد دیگر .

در آخرین مرحله که سبب شد این خانم زندگیش را از این مرد ناسالم جدا کند، وی را در سرک عمومی مورد شکنجه قرار میدهد، برهنه اش میکند و دو دندان وی را نیز می شکند. سرم انجام شکریه به محکمه مراجعه میکند و بعد مدت چهار سال و شش ماه از طرف محکمه نظر به شواهد، تفریق به ضرر طلاق میگیرد .

این مرد زمانی در پاکستان دختر یک و نیم ساله خود را در مقابل دریافت پول برای خرید مخدرات می فروشد. و شکریه دختر خود را به چهل هزار کلدان پاکستانی که خودش در خانه های مردم برای دریافت لقمه نان اولاد هایش کار و به قول خودش (مزدوری) میکرده، دوباره خریده است .

شکریه تنها قربانی این خشونت خانوادگی نیست، دخترش سونیا، پسرش روحید و برادرش عبید نیز از جمع کسانی اند که این مرد با هر نوع رویه جنایت آمیز آنها را مورد شکنجه قرار داده است .

بعد از عقد طلاق ،این مرد به خانه شکریه با سلاح حمله میکند تا او را به قتل برساند. اما وی را همسایه هایش نجات میدهند. تا اینکه وی مجبور به ترک افغانستان در ۵ اپریل سال جاری به عزم هندوستان میشود.

بعد از فرار شکریه ، شوهرش به گروپی از آدم ربایان دستور داد تا برادر وی را در مقابل گرفتن آدرس خواهر، اختطاف و به زندان شخصی شان زندانی کنند. در اثر لت و کوب توسط " پنجه بکس و چاقو "، برادر مجبور میشود آدرس خواهرش را به این گروپ بدهد و بعد از مدتی از زندان فرار میکند. اما حالت صحی وی از لحاظ روحی و روانی خراب شده است .

در یک تماس تلفونی شوهرش شکریه ، و اولاد هایش را تهدید به مرگ کرده و میگوید: من در هندوستان امکانات دارم که شما را بکشند .

شکریه در تمام مدت شوهرداریش در خانه های مردم کار کرده، تا لقمه نانی برای اولاده های خود پیدا کند. اکنون در هندوستان نانوائی باز کرده، لباس شوئی و آشپزی برای ی مریضا نی که از افغانستان میآیند میکند، تا مصارف اولاد های خود را تهیه نماید.

شکریه به دفتر ملل متحد در امور پناهندگان مراجعه کرده، اما مجبور است الی ماه (دسامبر ۲۰۰۹) انتظار ملاقات با این سازمان را بکشد .

من به عنوان یکی از فعالان حقوق بشر، نخست از وضعیت و حالت زنان کشورم و برخورد حکومت پوشالی و فاسد حاکم، که با مصرف نمودن دهها میلیارد دالر نتوانسته است به سنت ها و عنعنات قبیله ئی حاکم پایا ن دهد، ابراز تأثر مینمایم. رسالتم میدانم تا به جهانیان برسانم، زن افغانستان همان زن ستم دیده دیروز است. برای رهائی و نجات این ستم دیدگان قرنهای تقاضا میکنم تا برنامه های عمرانی و بلاعوض شان را در بخش جداگانه و مشخصی برای بهبودی وضعیت زنان و آزادی آنها از ستم مردان جاه دهند!

من تا هنوز تنها کاری که انجام داده ام ، بر قرار کردن تماس این خانم با برنامه تلویزیونی خانم سنجیه بوده است. اما با تأسف مردم در همکاری با این خانم بیشتر سهیم نشدند که حد اقل برای یکی دو ماه مصرف او را کفایت نماید.

هموطنان عزیز، مدافعان زن! شکریه به حمایت مالی و معنوی شما نیاز دارد! او سالهاست زیر ضربه روحی و روانی زندگی میکند. رسالت شما ست تا در برابر یک خواهر زجر کشیده ای خود از هر نوع همکاری دریغ نه نمائید.

از ابراز همدردی شما در مورد قدر دانی میکنم

لیزا سروش ، فعال حقوق بشر

دوستان کمک کننده میتوانند به آدرس ذیل با من به تماس شوند.

Liza.kohstani@gmail.com